

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5514/2025
22.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д. Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Александар Аранђеловић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 887/24 од 29.10.2024. године, у седници одржаној 22.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 887/24 од 29.10.2024. године у делу којим је пресуда Основног суда у Панчеву П 518/24 од 26.03.2024. године потврђена у ставу трећем и петом изреке и против преиначујућег дела пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 887/24 од 29.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 887/24 од 29.10.2024. године у делу којим је пресуда Основног суда у Панчеву П 518/24 од 26.03.2024. године потврђена у ставу трећем и петом изреке и против преиначујућег дела пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 887/24 од 29.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 518/24 од 26.03.2024. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Биљане Ћерић из ... И.Ивк 429/2018 од 28.12.2018. године којом је обавезан тужени да тужиоцу исплати појединачне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и трошкове предујма извршног поступка у износу од 7.675,20 динара. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца повучена у делу потраживања од износа 17.660,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2018. године до исплате и то за износ од 13.774,75 динара. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати појединачне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати појединачне

износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.900,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 887/24 од 29.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог, а жалба тужиоца је делимично усвојена као основана, а делимично одбијена као неоснована, па је првостепена пресуда: потврђена у ставу трећем и петом изреке, потврђена у ставу првом изреке у делу којим је укинута решење о извршењу јавног извршитеља Биљане Ђерић из ... И.Ивк 429/2018 од 28.12.2018. године којом је обавезан тужени да тужиоцу исплати износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и трошкове предујма извршног поступка у износу од 3.283,20 динара, док је првостепена пресуда преиначена у делу става првог изреке, тако што је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Биљане Ђерић из ... И.Ивк 429/2018 од 28.12.2018. године којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име трошкова предујма извршног поступка износ од 4.392,00 динара; потврђена у ставу четвртм изреке у делу у коме је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате док је преиначена у делу става првог изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 1.669,42 динара са законском затезном каматом од 21.06.2018. године до исплате и износ од 790,70 динара са законском затезном каматом од 30.07.2018. године до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је првостепена пресуда потврђена у ставу трећем и петом изреке и против преиначујућег дела другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалог права, предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-други закон).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ дуг и оцењено је да је тужбени захтев тужиоца делимично основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену релевантних одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Без утицаја је указивање ревидента на учињену повреду одредаба парничног поступка имајући у виду да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права под условима прописаним чланом 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужилац је у својству извршног повериоца поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, а вредност предмета спора је 29.224,13 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Делимично преиначење одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих права (члан 467. ЗПП).

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**